

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Svmmarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

soluzione causæ ciuilibus, & sententia in ciuili causa lata parit exceptionem rei iudicatę in criminali, vt in hoc casu *Gratian. discept. 394. numer. 24. & seq. Rot. in Romana pecuniaria 28. Iunij 1604. coram Millino, quam refert Ricc. in Collect. decis. 1954. par. 5.*

3 Qui verò vsuras exercet, ultra vsuram restitutionem, arbitrio Iudicis punitur tam de iure ciuili, vt d. *Clar. in D. vsura vers. sed qua no Ricc. in Collect. decis. 559. par. 3.* quam de iure canonico *Mirant. loco cit. nu. 4. & 13.* & incurrit etiã alias pœnas impositas in cap. quia in omnibus de *Vsur.*

Addit *Ricc. in Collect. dec. 2046 par. 5.* quod in Regno Neapolis vsuræ prohibentur sub pœna publicationis bonorum.

4 Probari autem debet hoc crimē concludenter per testes, vel confessionem, quādo agitur criminaliter, & ad puniendum *Bursat. cōf. 135. nu. 13. lib. 2. Honded. cōf. 33. num. 56. lib. 2.* quos refert *Ricc. in Prax. for. eccles. par. 2. ref. 52.* nisi contractus sit suspectus ab initio, veluti si probetur, originalem causam fuisse contractum mutui, vel si persona, cum qua contrahitur, sit vilis, & solita fœnerari: tunc enim facilius præsumitur vsura, illaque coniecturis, & præsumptionibus probatur, vt d. *Ricc. loco cit. d. ref. 52.* idem dicendum, quando in contractu interesse taxatur, vel exigitur lucrum cessans non concurrentibus illis tribus cōditionibus, videlicet quod creditor sit solitus negotiari: secundo quod habuerit merces præ-

manibus: tertio quod debitor pecuniæ mutuata fuerit in mora, vt *decisum refert idem Ricc. in Collect. decis. 622. par. 3.* vbi etiam dicit, quod contractus ex modicitate pretij iuncto pacto de retro uendendo iudicatur illicitus.

5 Vbi verò non agitur de certo actu, sed tantum de consuetudine vsurarum, tunc sufficiunt testes etiam singulares, & vsurarum participes concurrentibus tamē præsumptionibus, & coniecturis arbitrio Iudicis *cap. illo vos de Pignor. cap. cum in Dicepsi de Vsur. Ferr. qq. mor. par. 1. 7. 36. nu. 5.* vbi citat *Mascard. de Probat. lib. 3. conclus. 1419. num. 14. & 15. Farinae in Tract. de Testib. q. 64. n. 199. Menoch. de Arbitr. cas. 247.*

SVM MARIVM.

- 1 Crimen Simonia est merè ecclesiasticum.
 - 2 An de iure diuino reperiatur pœna contra Simoniacos.
 - 3 An simonia mentalis obliget ad restitutionem.
 - 4 In vsura mentali sola intentio obligat ad restitutionem.
 - 5 Simoniacus conuenientialis quas pœnas incurrat.
 - 6 Quibus pœnis plectitur Simoniacus realis.
- Quando Simoniacus excusetur à prædictis pœnis,
Item quo casu possit Episcopus cum Simoniaco dispensare, ibidem.
- 7 An qui sciunt aliquos commisisse simoniam, teneantur eosdem reuelare.
 - 8 Quando Simonia dicatur realis.
 - 9 Emens

- 9 *Emens ecclesiastica officia quas pœnas incurrat.*
- 10 *Quid si quis emeret, aut venderet pensionem, aut In patronatus.*
- 11 *Simonia quomodo probanda sit.*
- 12 *Confessio extrajudicialis quando præjudicet:*
- 13 *In Simonia ultra tractatum præcedentem probari etiam debet effectuatio.*
- 14 *Quas pœnas subeant committentes simoniam in ordine.*
- 15 *Quibus pœnis afficiantur mediatores simoniae.*
- 16 *An pœna supradicta procedant contra committentes simoniam in prima tonsura conferenda, vel recipienda.*
- 17 *An Episcopus possit simoniacè ordinatos à suspensione, & alijs pœnis absolueret:*
- 18 *Quas pœnas incurrant committentes simoniam pro ingressu Religionis.*
- 19 *Quibus pœnis plectantur recipientes, vel retinentes beneficia, vel pensiones cum simonia confidentiali.*
- 20 *Quando à predictis pœnis excusentur.*

C A P. XVIII.

De Simonia.

 Rimen Simoniae est merè ecclesiasticum glos. fin. in cap. cum sit generale de for. compet. quam sequuntur communiter Doctores, Clar. in S. Simonia vers. hoc crimen Bellett. in

Disquis. Cleric. tit. de fauor. cleric. real. §. 2. n. 22. & alij relati in Syntag. opin. commun. tit. de Simon. cap. un. versus fin. Simoniacus enim heretico comparatur cap. quoties de Simon. c. altare 1. q. 3. Gom. de Trienn. poss. q. 12. versus fin.

2 *Observant autem Doctores, quod nulla de iure Diuino reperitur pœna contra Simoniacos præter peccatum, ut constat ex cap. mandato de Simon. vbi sermo est de Simonia etiam iure Diuino prohibita, ut dicit Caiet. in 2. 2. q. 100. art. 6. in respons. ad. 5. vers. mihi videtur, sed omnes pœnæ inductæ sunt de iure humano. Vnde licet Papa incurrere possit peccatum Simoniae recipiendo pecuniam pro aliqua re spirituali, ut dicit S. Tho. 2. 2. d. q. 100. art. 1. ad. 7. & ideo non possit liberare ab huiusmodi peccato alium vendentem, siue ementem ab ipso rem spiritualem: nihilominus Papæ auctoritas eximeret à pœnis iure humano impositis omnes, qui cum eo, vel eius consensu faciunt actum simoniacum, ut d. Nau. in man. cap. 23. n. 108. vbi etiam addit, quod eximeret etiam à culpa, & pœna Simoniae iure tantum humano prohibita per l. quidam consulebant ff. de re iud. & ita tenet etiam Sylu. in ver. Simonia n. 19. in fin. quamuis contrariū sentiat Caiet, vbi supra in respons. ad 7.*

3 *Ex quo infert Sylu. loco cit. n. 20. quod Simonia mentalis etiam iure naturali, & Diuino prohibita sola penitentia aboletur, nec obligat ad restitutionem accep-*